10/08/2023

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Λαγκαδά για τη «δοξαστική και χαρμόσυνη» εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Για «δοξαστική και χαρμόσυνη» εορτή για όλον τον κόσμο της Ορθοδοξίας κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων στην Εγκύκλιο του για την εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου, καθώς όπως αναφέρει «δέν ἀποτελεῖ γεγονός πένθους καί ὀδύνης, οὔτε καί μᾶς προξενεῖ αἴσθημα ἀπώλειας γιά τήν ἐκδημία ἑνός ἐγγύτατου καί προσφιλοῦς μας προσώπου. Ἀντιθέτως· ἀποτελεῖ Ἑορτή Δοξολογίας καί Πανηγυρισμοῦ, πλήρους καί ἀληθινῆς χαρᾶς».

Επισημαίνει δε στη συνέχεια ότι «οἱ ὕμνοι τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου δέν εἶναι θρήνοι. Εἶναι ὕμνοι πλήρεις βεβαιότητος, παρηγοριᾶς, ἀγάπης, ζωῆς καί χαρᾶς λόγῳ τοῦ πρεσβευτικοῦ ρόλου τῆς Θεοτόκου. Αὐτό εἶναι τό θέμα καί ὁ τόνος τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Μικροῦ καί τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος, στίς ὁποῖες μετέχουμε κατά τίς δύο πρῶτες ἑβδομάδες τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Γι’αὐτό καί στή συνείδηση τοῦ εὐλαβοῦς λαοῦ μας ἡ χρονική αὐτή περίοδος ἔχει ἐντυπωθεῖ ὡς τό Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ».

Αναλυτικά η Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνος για την εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου:

«Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοί ἐπαγάλλονται· καί Ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δέ εὐφραίνεται,
ὠδήν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος..»
(Ὕμνος Ὄρθρου τῆς Ἑορτῆς)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Ἀξιωνόμαστε γιά μία ἀκόμη φορά νά ἑορτάσουμε τή Μεγάλη Θεομητορική Ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅπως μαρτυρεῖται στόν ἐπί κεφαλῆς ὕμνο καί στίς ἀκολουθίες, στίς ὁποῖες μετέχουμε στό πλαίσιο τῆς Ἑορτῆς, ἡ μνημόνευση τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τήν ὁποία ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου χαρακτήρισε ὡς *«κοίμησιν ἔνδοξον καί πανεύφημον»*, δέν ἀποτελεῖ γεγονός πένθους καί ὀδύνης, οὔτε καί μᾶς προξενεῖ αἴσθημα ἀπώλειας γιά τήν ἐκδημία ἑνός ἐγγύτατου καί προσφιλοῦς μας προσώπου. Ἀντιθέτως· ἀποτελεῖ Ἑορτή Δοξολογίας καί Πανηγυρισμοῦ, πλήρους καί ἀληθινῆς χαρᾶς. Οἱ ὕμνοι τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου δέν εἶναι θρήνοι. Εἶναι ὕμνοι πλήρεις βεβαιότητος, παρηγοριᾶς, ἀγάπης, ζωῆς καί χαρᾶς λόγῳ τοῦ πρεσβευτικοῦ ρόλου τῆς Θεοτόκου. Αὐτό εἶναι τό θέμα καί ὁ τόνος τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Μικροῦ καί τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος, στίς ὁποῖες μετέχουμε κατά τίς δύο πρῶτες ἑβδομάδες τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Γι’αὐτό καί στή συνείδηση τοῦ εὐλαβοῦς λαοῦ μας ἡ χρονική αὐτή περίοδος ἔχει ἐντυπωθεῖ ὡς τό Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ.
Ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ πηγή χαρᾶς, διότι ἡ ἀειπάρθενος Μαρία ἔγινε ἀποδέκτης ἀληθινῆς χαρᾶς, καθότι ἀξιώθηκε νά κυοφορήσει καί νά γεννήσει κατά τήν ἀνθρώπινη φύση Του τόν Μονογενῆ Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Σωτήρα τοῦ Κόσμου. Ἡ ἀφοσίωση καί ὑπακοή Της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἡ τέλεια πίστη Της ὑπῆρξαν καθοριστικά γεγονότα γιά τήν ὑπερνίκηση τῆς λύπης καί τῆς ὀδύνης πού προξενοῦν ἡ ἁμαρτία καί τό ἀναπόφευκτο τοῦ θανάτου. Ἑπομένως, πρόκειται περί Ἑορτῆς ἀποδόσεως τιμῆς καί εὐλαβείας γιά τήν εὐλογημένη καί καθοριστική προσφορά τῆς Παναγίας μας στή σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας ἀπό τή φθορά καί τόν θάνατο. Ἡ βεβαιότητά μας γιά τήν κραταιά δύναμη τῶν πρεσβειῶν Της στόν

Υἱό Της καί Θεό μας ὑπέρ ὅλων ἡμῶν τῶν πιστῶν, μᾶς ὁδηγεῖ νά ψάλλουμε: *«Ἔμπλησον Ἀγνή εὐφροσύνης τήν καρδίαν μου, τήν σήν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τόν αἴτιον».*

Ἡ Θεοτόκος γεύθηκε τόν φυσικό θάνατο, κατά τόν ὁποῖο χωρίστηκε ἡ ψυχή ἀπό τό σῶμα Της. Τήν μέν πάναγνη ψυχή Της παρέλαβε ὁ ἴδιος ὁ Υἱός Της, ὁ ἀναστημένος Κύριος τῆς Δόξης, τό δέ σῶμα Της κατετέθη ἀπό τούς ἁγίους Ἀποστόλους στόν τάφο Της στή Γεθσημανή. Ἐντούτοις, τό πανακήρατο σῶμα τῆς Μητέρας τῆς Ζωῆς οὐδέποτε γνώρισε τήν μετά θάνατον φυσική διαφθορά καί ἀποσύνθεση. Μάλιστα, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐπισημαίνει ὅτι, ὅπως κατά τή Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡ Θεοτόκος παρέμεινε παρθένος καί ἀδιάφθορος, ἔτσι καί μετά τήν Κοίμησή Της τό σῶμα Της παρέμεινε ἄφθαρτο. Τήν ἀλήθεια αὐτή ἐκφράζει ὁ Ὑμνωδός μέ τά λόγια: *«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοι Παρθένε ἄχραντε..»*. Μέ τήν ἐντολή τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ Της τό νεκρωμένο σῶμα Της ἐπανενώθηκε μέ τήν ψυχή Της, ζωοποιήθηκε καί μόνη Αὐτή μετέστη στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν συμμετέχοντας ἄμεσα στή δόξα τοῦ Υἱοῦ Της. Ἑπομένως, μόνη ἡ Θεοτόκος ἀναστήθηκε πρό τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, πού τήν προσδοκοῦμε ὅλοι καί τήν ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Γι’αὐτό ἡ Ἑορτή τῆς Κοιμήσεώς Της γιά ὅλον τόν κόσμο τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι δοξαστική καί χαρμόσυνη.

Ἡ Θεοτόκος στέκεται πάνω ἀπ’ὅλους τούς ἁγίους καί γι’αὐτό τήν ὀνομάζουμε Παναγία. Σύμφωνα μέ τούς θεοφόρους ἐκκλησιαστικούς Πατέρες ἡ Παναγία οὐδέποτε ἁμάρτησε στή ζωή Της. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς τονίζει ὅτι ὁ Θεός σαρκώθηκε «ἐκ Παρθένου ἁγνῆς καί ἁγίας, μᾶλλον δέ πανυπεράγνου καί ὑπεραγίας». Ἡ ἀνθρώπινη γλῶσσα καί διάνοια ἀδυνατεῖ ἐπαξίως νά ὑμνήσει τήν καθαρότητα, τή δόξα καί τή μεγαλοσύνη Της. Ὁ πιστός λαός μας ἔχει ἐνστερνιστεῖ ὅλη τή διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων καί τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γι’αὐτό καί ὑπερβαλλόντως Τήν τιμᾶ, πιστεύοντας ἀκράδαντα στήν ὀρθότητα τῆς ἐπισήμανσης τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: *«Παρθένος ἡμᾶς ἐξέβαλε τοῦ Παραδείσου, διά Παρθένου ζωήν εὕρομεν αἰώνιον»*, καί τήν παρακαλοῦμε μέ θέρμη ὅπως *«προσάγῃ τήν ἡμετέραν προσευχήν, τῷ Θεῷ Υἱῷ αὐτῆς καί Θεῷ ἡμῶν»*. Σέ αὐτήν προστρέχουμε γιά παρηγοριά, ὅταν μᾶς κυκλώνουν οἱ ζάλες τοῦ βίου *«ὥσπερ μέλισσαι κηρίον»*. Αὐτή, ἡ Πανυπέραγνη Ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν γιά δύο χιλιετίες εἶναι ἡ παρηγοριά, ἡ ἐνίσχυση καί τό σταθερό καύχημα τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Εἴθε οἱ καρδιές ὅλων μας νά εἶναι πλήρεις ἀληθινῆς χαρᾶς ὡς πρόγευση τῆς εὐλογημένης καί αἰώνιας ζωῆς, τήν ὁποία προσδοκοῦμε νά ἔχουμε μέ τόν Κύριό μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί ὅλους τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα σέ ὅλους. Εἴθε ἡ Παναγία, πού εἶναι ἡ Προστάτις τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, νά προστατεύει καί νά σκεπάζει τήν πατρίδα μας, τόν λαό μας, καί νά μᾶς στηρίζει ὅλως ἰδιαιτέρως στίς δύσκολες στιγμές πού διερχόμαστε σήμερα. **ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!**

Διάπυρος πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων